

zájemníků, či konečně výše příspěvků a způsobu, jakým k určení příspěvků jednotlivých st-lů došlo.

Č. 11.282.

Z á v o d n í v ý b o r y: Každý volič může v řízení o volbách do závodního výboru dělníků a zřízenců bez ohledu na svoji skupinovou příslušnost vytýkati, že nebyl dodržen předpis § 7 zák. o záv. výborech, nebyl-li zvolen aspoň jeden člen ze skupiny menšinové.

(Nález ze dne 17. května 1934 č. 22.434/33.)

V ě c: Ing. Rolf Z. v K. V. proti rozhodčí komisi podle zákona o závodních výborech v Karlových Varech o volbu závodního výboru.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: St-l podal proti volbě do závodního výboru městského závodu na dobývání vřidelní soli v K. V., provedené dne 29. července 1931, námitky, jimiž se domáhal toho, aby volba do závodního výboru byla zrušena, poněvadž nebyl zvolen aspoň jeden člen závodního výboru menšinové skupiny zřízenců.

Rozhodčí komise po provedeném ústním líčení nař. nál. námitky st-lovy odmítla a sice z toho důvodu, poněvadž st-l není oprávněn ke stížnosti proti výsledku volby, ježto není k volbě oprávněným zřízencem, neboť jako úředník města K. V. nepodléhá pensijnímu pojištění a nepatří také mezi zaměstnance, kteří by pensijnímu pojištění podléhali, kdyby podle § 2 zák. z 5. února 1920 č. 89 Sb. nebyli od pensijní povinnosti osvobozeni.

Proti tomuto rozhodnutí podal Ing. R. Z. stížnost, ve které namítá, že legitimace voliče k podání námitek proti volbě do závodního výboru není odvislá od toho, do které kategorie zaměstnanecké dotčený volič patří, zejména zda je příslušníkem skupiny zřízenců či příslušníkem skupiny dělníků, a že i kdyby opak byl pravdou, nebylo by lze st-li odeprítí právo námitek proti volbě pro porušení předpisu § 7 odst. 2 zák. o závodních výborech, ježto st-l jako úředník podniku patřícího nucenému svazku územnímu, t. j. obci k.-ské, musí býti pokládán za zřízence, ježto podléhal by pensijnímu pojištění ve smyslu zák. č. 89/20 Sb., kdyby z pojistné povinnosti nebyl vyňat předpisem § 2 odst. 1 bodu 3 cit. zák.

Nss uznal stížnost důvodnou již z prvního stížností uplatňovaného důvodu. Nař. rozhodnutí založeno je na právním názoru, že porušení předpisu § 7 zák. o závod. výborech, podle kterého při volbě společného závodního výboru dělníků i zřízenců musí aspoň jeden člen závodního výboru býti zvolen ze skupiny menšinové, nemůže vytýkati každý volič, nýbrž jen volič té skupiny, z níž podle uvedeného předpisu aspoň jeden člen závodního výboru měl býti zvolen. Tento právní názor je však mylný.

Podle § 19 zák. o záv. výborech může do způsobu provedení volby a jejího výsledku stěžovati si každý k volbě oprávněný, jakož i podnikatel u rozhodčí komise. Předpis ten nestanoví tedy žádného omezení v tom

směru, že by určité nedostatky volebního řízení a jeho výsledku mohly býti uplatňovány jen voliči určité skupiny voličů. Dlužno proto míti za to, že stížní právo voličů určité kategorie není obsahově omezeno, takže každý volič může uplatňovati kterékoliv závady při volbě sběhlé a může zejména každý volič bez ohledu na svou skupinovou příslušnost vytýkati, že nebyl dodržen předpis § 7 zák. o záv. výborech, nebyl-li zvolen aspoň jeden člen záv. výboru ze skupiny menšinové.

Nař. rozhodnutí spočívající na opačném právním názoru je nezákonné a bylo je zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž bylo zapotřebí, aby se nss zabýval druhou na spor uvedenou otázkou, zda st-l jako úředník obecního podniku přece jen podle § 8 zák. o záv. výborech nepatří do skupiny zřízenců, ježto podléhal by pensijní povinnosti podle § 1 zák. č. 89/1920 Sb., kdyby z pojistné povinnosti nebyl vyňat podle § 2 odst. 1 bodu 3 téhož zák. jako zaměstnanec podniku provozovaného nuceným svazkem územním, neboť, jak svrchu uvedeno, pro legitimaci st-le je úplně irelevantní, zda byl zřízencem či dělníkem. Podle zák. o záv. výborech záleží jedině na tom, zda byl oprávněným voličem. Že však st-l byl oprávněným voličem je mimo spor, neboť jak žal. úřad tak st-l i výbor volební souhlasně od toho vycházejí.

Č. 11.283.

V á l e č n í p o š k o z e n c i: Nárok na důchod invalidní není uplatněn u příslušného úřadu, byl-li uplatněn u okresní vyživovací komise.

(Nález ze dne 17. května 1934 č. 10.221.)

Věc: Valentin K. v P. (adv. Dr. Emanuel Mimra z Prahy) proti ministerstvu sociální péče (odb. r. Dr. Vojt. Elsnic) o invalidní důchod.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: — — — — Nař. rozhodnutím byla žádost st-lova o invalidní důchod v pořadí instancí zamítnuta, ježto st-l uplatnil nárok svůj až po uplynutí v zákoně stanovené lhůty, takže nárok ten zanikl promlčením.

Stížnost nepopírá, že nárok v zákonné lhůtě neuplatněný promlčením zaniká, namítá však, že st-l svůj nárok uplatnil včas, a dovozuje z toho nezákonnost nař. rozhodnutí. Tvrdí především, že st-l již dne 14. července roku 1920 u okresní vyživovací komise na Král. Vinohradech o invalidní důchod se hlásil. Proti vývodům nař. rozhodnutí, že tato přihláška, byvši učiněna u nepřísušného úřadu, nemůže promlčení nároku st-lova státi v cestě, namítá stížnost, že v době podání přihlášky té nebyla v polit. okresu Král. Vinohrad, v jehož obvodě st-l bydlel, řádně zřízena okresní úřadovna pro péči o válečné poškozence, takže podle § 26 zák. č. 142/20 Sb. k přijetí přihlášky, nárok st-lův uplatňující, byla příslušna osp na Král. Vinohradech. Součástíkou této byla okr. vyživovací komise a stačilo tedy podání přihlášky u té, když zákon v cit. ustanovení mluví o polit. úřadu I. stolice, a oddělením jeho byla i komise vyživovací. Ale názor stížnosti, že okr. vyživovací komise byla identickou